

Abstrakt

Tato práce se zabývá komplexním tématem kybernetické bezpečnosti v mezinárodních vztazích, specifiky kyberprostoru vzhledem k jeho vzniku a technické povaze a přístupu k bezpečnosti informačních a komunikačních technologií očima Evropské unie. Ačkoliv se kybernetická bezpečnost jako kategorie dostává v posledních dvaceti letech stále častěji do uvažování o bezpečnosti a související politické debatě, některé základní koncepty jsou stále nedostatečně uchopené. První část práce se proto zabývá kybernetickým prostorem a jeho specifiky a poukáže na některé inherentní rozpory mezi světem tradičních westfálských států a fluidním charakterem digitálního světa. Analýzou dosavadních incidentů v kyberprostoru a také absencí zásadních „digitálních katastrof“ bude poukázáno na rozpor mezi teorií a realitou. Celá práce vychází z konstruktivistického metodologického rámce pracujícího s intersubjektivitou. V závěrečné části zabývající se Evropskou unií je to přístup tzv. formulace hrozby (*threat framing*) skrze který je analyzována narativ EU v záležitostech kybernetické bezpečnosti. Tento je identifikován jako „fundamentální stavební blok společnosti“ s tendencí dostávat se do hlavního proudu politiky prostřednictvím několika kanálů: kybernetická kriminalita, kybernetická obrana, ochrana kritické infrastruktury, protiteroristická politika a širší normativní pohled pod názvem Digitální agenda.